

KJAK

Ein ótrúlig **framtíð**

SÍMUN PAULI JACOBSEN

Nærum hvør einasti amerikanskur forseti seinastu árinu hevur havt eitt ella annað loysnar- ella slagorð, sum hevur sermerkt stjórn hansara. Øll hesi loysnarorðini hava givið fólki nýggja vón og peikað á ein betri morgindag. Hjá Franklin D. Roosevelt var tað »The New Deal« (ein roynd at umskipa fyrisitingarliga og figgarliga mynstrið í landinum). Harry Truman talaði um »The Fair Deal« (tað rættvísa býtið). John F. Kennedy um »The new Frontier« (tað nýggja markið), og Lyndon B. Johnson talaði um (The Great Society« (tað stóra góða samfelagið).

Hóast myrk stormskýggj hópa seg í havsbrúnni, so tilbúgva menniskjuni seg til eina tilíka framtíð. Mørkini eru flutt av jørðini og út í rúmdina, frá landi til luft og frá hestakreftum til kjarnorku. Óhugsandi visindalig framstig leiða inn í eina tíð, sum ongantið hevur verið sædd áður.

Tær verkætlanir, ið havdar verða á máli í sambandi

við framtíðina, høvdu fingið Franklin D. Roosevelt at øtast við. Sagt verður, at framtíðin hoyrir vísindafólkunum til. Skjótt verður lítil og eingin ferðatíð meira. Rakettskip fara at kunna flyta ferðafólk úr New York til London eftir minni enn einum tíma. Vit skulu búgva í plasthúsum, púra opin og hita upp við sólorku. Úr hvørjum heraðshorni á jørð fara vit at fáa eksotiskan, t.e. fremmandan og øðrvísi mat.

Úr lummum ella taskum kunnu vit taka elektroniskar telefonir (fartelefonir), og dagbløðini fara at rulla út frá ljósprentimaskinum og kunnu lesast gjøgnum sjónvarp í heimum okkara.

At leggja hesa bjørtu framtíð til rættis hevur kortini ein avgerandi tørv! Ætlanin er materialistisk, sekulariserandi, t.e. verðsliggerandi og humanistisk. Moralska sjúka menniskjunnar verður ikki tikin við í roknistykkið. Brúk er ikki fyri Gud! Fyrirleikararnir hava ikki tikið orð Jesusar við í rokningina: »Menniskjað livir ikki bert av

breyði, men av hvørjum orði, ið út gongur av munni Guds«. (Matt. 4.4).

Í dageturmenniskjaðframvegis av kunnskapartrænum,uttan at tað hevur samband við lívsins træ, og framvegis verður hildið, at menniskjað skal vera Gud líkt.

Tann kristni trýr upp á eina glæsiliga framtíð, sjálvt um tann bygnaður ella skipan, sum tað nýmótans samfelagið hevur, skuldi horvið og allur bati verið strikaður út sum úrslit av dárskapi menniskjans.

Á ein hátt er ríki Guds longu her, nevniliga í nærveru Kristusar í øllum sonnum trúgvandi hjørtum. Men ríki Guds skal eisini koma á ein máttmiklan hátt, og tað er tann bjarta framtíðin!

Hetta fer at verða ein framtíð uttan kríggj. Einkifátækdømi fer at vera. Tað fara at vera eydnurík viðurskifti, og menniskjuni skulu liva í sátt og semju hvørt við øðrum. Øll skulu fáa ríkliga tíð til at útbúgva sínar eginleikar. Fullkomin friður skal valda millum menniskju og Gud – millum fólkasløg og millum tjóðirnar.

Tann bjarta framtíðin, sum vit kristnu síggja fram ímóti, fer ikki at koma sum ein natúrlig ella søgulig broyting. Hon fer ikki at koma sum úrslit av útbúgving ella vísindum eina. Hon fer at koma, tí at Gud leggur upp í og stovnar sítt ríki.

Tann stóri dagur

Hetta eru orð, sum bíbilsku

høvundarnir mangan nýta. Teir peika á »tann dagin«, »dagin« ella teir »seinastu dagar«. Tá ið teir sameindu fóru inn í Normandið, varð dagurin róptur d-dagurin.

Bíbliunnar høvundar síggja fram móti einum degi, sum fer at verða roknaður sum hámarkið ella klimaksið. Tey fyrstu trúgvandi í Nýggja Testamenti talaðu altíð um »tann dagin«, og tey sóu fram móti honum. Til døm-is skrivar Paulus ápostul: »Eg veit hvønn eg trúgvi á, og eg eri vísur í, at hann er mentur at varðveita tað, sum mær er lítið upp í hendur ti lhin dag«. (2. Tim. 1.12). Ápostulin segði, at allar farnu syndir vóru fyrigvar

Hvønn týdning fer hann at fáa fyri menniskjuni? Dagurin, sum tey kristnu skulu síggja fram ímóti við gleði, og sum syndarar verða ávaraðir ímóti?

Politisku leiðarar okkara ávara okkum støðugt og peika á vandan fyri, at ein triði heimsbardagi kann bresta á við sínum ræðuligu oyðingum við kjarnorkuvápnum. er tað ein altoyðandi bardagi, sum høvundar Nýggja Testamentisins hava í huga, tá ið teir tala um henda serstaka dag? Nei, als ikki. »D-dagur« Nýggja Testamentisins verður ein dýrdarrikur dagur. Jesus Kristus skal koma aftur til jarðar.

Hvussu so myrk enn

hondum, so høvdu vit gjørt hana til ein hurlivasa. Framtíðin liggur heldur ikki í Djevulsins hondum. Hann hevði leitt okkum í óføri og oyðing. Framtíðin er ikki givin upp til nakra søguliga noyðslustevnu, sum leiðir okkum av stað í blindi, tá hevði lívið verið uttan mein-ing. Men framtíðin liggur í hansara hondum, sum hevur gjørt til reiðar nakað, sum eygað aldri hevur sæð, oyrað aldri hevur hoyrt, nakað, sum aldri er komið upp í hjarta nakars menniskja«.

Kelda: Billy Graham »Heimurin í loga« 1972

Tann kristni trýr upp á eina glæsiliga framtíð, sjálvt um tann bygnaður ella skipan, sum tað nýmótans samfelagið hevur, skuldi horvið og allur bati verið strikaður út sum úrslit av dárskapi menniskjans

við Jesu Kristi, og at Gud var mentur at varðveita hann til ein dag í framtíðini, sum fór at vera hámarkið av øllum, eitt klimaks. Hvørjum degi sóu tey fram ímóti? Hvønn dag er tað, sum Bíblían talar so nógv um, ein dagur, sum nærum allir høvundar Nýggja Testamentisins skriva um? Hvat serligt er við merkingini »d-dagur«?

framtíðin fer at verða, so veit tann kristni, hvussu søgan kemur at enda. Vit ganga móti einum dýrdarrikum hámarki, klimaksi. Hvør einasti høvundur Nýggja Testamentisins trýr, at »tað besta er goymt til endan«.

Tað er, sum John Baillie hevur sagt: »Bíblían sigur, at framtíðin liggur í Guds hondum. Var hon í okkara

Framhald av síðu 19

TÍÐARGREIN

Limur í Føroya Arbeðafelag missur 1300 kr um mánaðin

Við flatskattinum fær ein limur í Føroya Arbeðarafelag, sum hevur fulla arbeiðsviku, 83 kr um mánaðin í flatskattalætta, men hann missir út við 1392 kr. um mánaðin av broytingini við forskatting av eftirlønini. Hetta vísir eitt dømi, har ein limur í Føroya Arbeðarafelag við eini eftirlønarpásparring í 25-30 ár vil fáa uml. 10.000 kr. um mánaðin í eftirløn.

Sí talvuna.

Eftir skattaskipanini sum hon var galdandi fram til 2012, áðrenn høgrasamgongan setti flatskatt og forskatting av pensjónum í gildi, hevði hesin persónur havt eina skattskylduga inntøku av eftirløn og samhaldsfasta upp á uml.

155.000 kr., umframt skattafríu grundupphæddina í fólkapensjónini. Við nýggja flatskattinum og forskattingini av pensjónum skulu rindast 40% í skatti frá fyrstu kr.

Samanlagt vísir talvan, at saman við túsundavis av sínum feløgum missir hesin limur í Føroya Arbeðarafelag sostatt yvir 1300 kr um mánaðin. Hetta er asosial umfordeiling, so tað stendur eftir: frá láginntøkum til háinntøkur.

Samfelagsskaðiligt virksemi

Við flatskattinum, figgjað við forskattingini av pensjónum og skerjingum serliga í almannaverkinum og heilsuverkinum fremur høgrasamgongan samfelagsskaðiligt virksemi. Hesin politikkurin

undirgravar vælfærdina hjá tí stóra partinum av Føroya fólki og slítur sundur samhaldsmegina millum borgararnar í okkara samfelag.

Hinvegin forgyllir flatskatturin lívið á samfelagsins ovastu rókum. Samfelagsliga menning skapar hann onga menning, hvørki búskaparliga, vinnuliga ella sosialt – tvørturímóti.

Δ

Broyting til flatskatt og forskatting av pensjón	
Dømi: Limur í Føroya Arbeðarafelag	
Ársinntøka, kr.	200.000
Flatskattalætti	1.000
Flatskattalætti kr. pr. mánað	
83	
Skattur av eftirløn á 155.000 kr *)	
Við gomlu skipan áðr. 1.1.2012	45.300
Við nýggju skipan frá 1.1.2012	62.000 *)
Skattahækking	16.700
Pensjónsskattahækking pr. mánað	
1.392	
*) við miðal kommuskatti á 21,4%	
**) tá øll eftirlønin er skattað eftir nýggju skipanini	
Samanlagt úrslit	-15.700
Samanlagt kr. pr. mánað	
-1.308	